

Urpo, älä jätä

Nyt meidät piru nokkii! Urpo Leppänen hylkää meidät lopullisesti!

Äsken hän jätti SMP:n puoluesihteerin tehtävät ja nyt hän on ilmoittanut tiedotusvälineille, ettei koskaan ikinä milloinkaan kuuna päivänä rupea maaherraksi eikä radiopomoksi eikä pääjohtajaksi eikä presidentiksi eikä Tampereen yliopiston seksologian apulaisprofessoriksi eikä ulosottomieheksi eikä vt. työnvälittäjäksi ja repii omin käsin vaikka hampaat suustaan, jos hänelle vielä kerran tuputetaan ylipäänsä jotakin valtion leipää.

Asiasta on lausunut ensimmäisenä viisaan mielipiteen pääministeri Kalevi Sorsa, jonka sanotaan lausuneen viisaan mielipiteen joskus ennenkin — kukaan ei tosin muista milloin.

Sorsa sanoi mainostelevisiossa, että jos kerran pitää vaihtaa joko työvoimaministeri tai Turun sinappi, niin vaihdetaan sitten työvoimaministeri.

Pääministeri oli hämillään, pettynyt ja yllättynyt siitä, että Urpo oli narrannut. Hän lupasi poistaa työttömyyden kuudessa

kuukaudessa, mutta eipä vain poistanut.

Nyt kun kuusi kuukautta ja parisataa päivää päällekin on juuri umpeutunut, on kohtuullista panna vaihteeksi joku demari muunaamaan itsensä työvoimaministerinä.

Työvoimapolitiikkakin muutetaan bernsteinilaiseksi: tärkeintä ei ole työttömyyden poistaminen kuudessa kuukaudessa, vaan pyrkimys kehittää yhteiskuntaa siihen suuntaan, että kuusi kuukautta kuluu ennemmin tai myöhemmin.

Mutta mitä sitten tehdään Urpolle? Hänestä on sentään tullut kansallinen instituutio, josta ei noin vain päästä eroon potkimalla pois hallituksesta. Jos hän ei saa olla työvoimaministerinä, hän saattaa tehdä jotain vielä kamalampaa, esimerkiksi liittyä Sdp:hen. Se olisi sekä Leppäsen että Sdp:n tuho.

Tiettävästi kuitenkin asiaa valmistelevasa ministerityöryhmässä on kehkeytymässä oiva kompromissi, jolla hoidetaan niin työvoimaministeriön kuin Leppäsenkin tulevaisuus.

Työvoimaministeriksi nimitetään alalla kaikkein kokenein sosiaalidemokraatti, kansanedustaja Sinikka Leppänen, o.s. Hurskainen. Hänellä on varsin läheinen sormituntuma työvoimaministeriön suuriin ongelmiin.

Mentyään naimisiin Urpo Leppäsen kanssa Sinikka Leppänen osoitti oikeaa työllistämistotteamalla, että pesköön Urpo paitansa itse. Juuri näin pitää toimettomuuteen suhtautuakin: antaa vastuuta, antaa työtä.

Tällä järjestelyllä hoituu myös Urpo Leppäsen tulevaisuus tyydyttävällä ja tyylikkäällä tavalla. Hänestä tulee Sdp:n virallinen kotivävy, eräänlainen uusi Gil Hilario, joka keskittyy hoitamaan puolueen pr-toimintaa olematta kuitenkaan itse demari tai muutenkaan valtion palkkalistoilla.